

HJÁLPIR NEYÐSTØDDUM VIÐ GITTARUM

SJÁLVANDI VILDI HANN **HJÁLPA** UPPBYGGJANDI ARBEIÐINUM Í **KAMBODJA**,
TÁ **HEIMAMISSIÓNNIN** HEITTI Á HANN, UM AT **STUÐLA** TEIRRA **ARBEIÐI**. MEN
HELDUR **ENN** AT LATA EINA **ÁVÍSA UPPHÆDD**, KEYPTI **REGIN W. DALSGAARD**
25 **GITTARAR** OG SETTI EIN **TÓNLEIKALÆRARA** Í STARV. – **ÚRSLITIÐ** ER, AT EIN
TÓNLEIKAMENTAN ER KVEIKT Í EINUM **ØKI**, HAR HON **IKKI** LIVDI **FRAMMANUNDAN**

HJÁLPARARBEIÐI

Rólant Waag Dam
rolant@socialurin.fo

– Hetta er næstan besta íløgan, eg nakrantíð havi gjørt. So avgjörður er Regin W. Dalsgaard, tá hann skal lýsa verkætlanina, sum hann setti í gongd í Kambodja fyri stívliga tveimum árum síðani.

Hóast bara 27 ára gamal er Regin W. Dalsgaard eitt hampiliga kent andlit í føroyska vinnulívinum. Bæði sum íverksetari og eisini sum leiðari í fyrirkjörum Globi, ið fæst við at menna og skapa telduforrit og skipanir. Regin W. Dalsgaard hevur altíð havt nógv jørn í eldinum, men ein av teimum verkætlanunum, sum ikki hava verið nógv frammi, er, eitt tónleikaprojekt, hann setti í verk í Kambodja í 2009.

Oyramerkir pengar

Tað byrjaði við, at Heimamissionin fyri góðum tveimum árum síðani setti seg í samband við Regin. Ynskið var at fáa fíggarligan stuðul til arbeiðið, tey gjördu saman við Siem Reap Ministries í Kambodja – eitt stað, Heimamissionin framvegis er ógvuliga virkin í. Umvegis heimasíðuna greiðir Heimamissionin millum annað frá teirra arbeiði í Kambodja og hvørjum úrslitum, tey hava rokkið higartil.

– Millum annað hava vit fingið nógv mikið av fígging til at byggja ein

Regin W. Dalsgaard keypti 25 gittarar og setti ein tónleikalærara í starv

– Vit settu eina tónleikaverkætlan í gongd og úrslitið er, at ein tónleikamentan er kveikt í einum øki, har hon ikki livdi frammanundan

skúla og eitt kirkjusedur í Kampot. Eisini fígga vit lónina hjá einum staðbundnum trúboðara í Kampot í dag, skrivar Heri Kjærbo frá Boðanardeild felagsins.

Sjálvur vildi Regin eisini fegin hjálpa til, men hann ynskti at gera tað á sín egna hátt.

– So eg fekk hugskotið um at keypa nakrar gittarar og seta ein tónleikalærara í starv, sum so skuldi læra frá sær,

har Heimamissionin virkaði, greiðir Regin frá.

Hann keypti sostatt 25 gittarar og setti ein tónleikalærara í starv í eitt ár. Hesin skuldi ætlandi læra frá sær og stimbra tey, sum komu í samkomurnar hjá Heimamissionini, at spæla tónleik. Hetta skuldi gerast í einum landi, sum hevur gjøgnum tíðirnar hevur verið nógv merkt av ófriði og óskili, fólkmorði, mutri, fátækradømi og

armóð. Í roynd og veru eru arrini eftir borgarakríggj, Pol Pot og hansara harkalið so sjónsk, at Kambodja verður mett sum mest fátæka landið í Asia. Ein triðingur av fólkinum hoyrir undir tað, sum Folkekirkens Nødhjælp bólkar sum »ekstremt fátøk«.

Tískil er av sonnum talan um eitt heldur øðrvísi hugskot og eina alternativ verkætlan, ið Regin setti í verk.

– Tað eru fleiri dømi um, at fólk halda seg játta pening til eitt vælgerandi endamál, men pengarnir so í veruleikanum eru endaðir í lummanum hjá onkrum pengagrískum manni. Og tá pengarnir fara til rætta stað, kann vera trupult at síggja teir aftur. Í hesum færinum kemur tónleikurin at standa eftir, greiðir Regin frá.

Øll tosa tónleik

Spurdur um tað ikki hevði verið rættari at latið pening til eitt nú undirvísing ella okkurt annað, sum tykist meiri upplagt enn nakrir gittarar, svarar Regin, at Heimamissionin longu ger nógv av hesum arbeiðinum frammanundan.

– Tey undirvísa til dømis í enskum, men at fáa bókur til vega og fólk at undirvísa er tungt. Við tónleiki er lættari. Líkamikið hvat status tú hevur, kanst tú spæla tónleik. Tónleikurin er eisini eitt alheims mál, sum øll skilja. Og í Kambodja í dag eru fólk, sum duga at spæla tónleik, hóast tey ikki duga at stava sítt egna navn, vísir hann á.